

HELYÜNK A SOKSZÍNŰSÉGBEN

Vittorio írt egy verset, és az olasz kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Mi olaszok tartsunk össze, mondták.

Günther körbeciciklizte a Bodeni-tavat, és a német kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Lám, mi németek sokat teszünk a klímáért, mondták.

Tarja két hétre elment Afrikába kutató útra. A finn kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Mi finnek nagyon jó emberek vagyunk, gondolták,
de épp mert finnek, csak annyit mondtak: *siisti*.

Antje festett egy képet, és a holland kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Mintha Van Gogh festette volna azt a cicát, mondták.

Octavian kézműves cukrot főzött, és a román kollégák nagyon büszkék voltak rá.
December 1-jén mindenkit meghívtak egy kóstolóra, végül még a svédek sem maradtak talpon.

Jean-Claude felújított egy thaiföldi leányárvaházat, és a belga kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Remek helyet találtál a nyugdíjas éveidre, mondták.

Kashia egy deathmetal bandában énekelt, és a lengyel kollégák nagyon büszkék voltak rá.
(Igaz, amikor Antje rákérdezett, miről is énekel, másra terelték a szót.
Günther értette, de a német múlt terhei miatt jobbnak látta, ha hallgat.)

Jorgosz vett egy elektromos autót, és a görög kollégák nagyon büszkék voltak rá.
Ezt is mi találtuk fel, mondták, a nevéből is látszik: ηλεκτρον! és αὐτός!

Levente írt egy könyvet, és a magyar kollégák
rögtön szóltak a HR-nek hogy nézzenek utána Levente vajon nem munkaidőben írogat-e és
egyáltalán volt-e rá engedélye és vajon mennyit keresett a könyvvel és fizetett-e utána adót,
majd több nyelven megírták mindenkinek Vittoriótól Jorgoszig hogy a könyv biztos
olvashatatlanul unalmas és bűnbánó hangon kérték a kollégákat hogy ne Leventéről ítéljék
meg az országot, hiszen a magyarok csöndes többsége egyáltalán nem ír könyveket sőt az
ilyen Leventék miatt egyébként is úgy szégyellik hogy magyarok –
és remélték, hogy ettől mindenki büszke lesz rájuk.